

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 6749/2021
10.11.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Драгане Маринковић, Гордане Комненић, Татјане Миљуш и Татјане Матковић Стефановић, чланова већа, у парници тужиоца Савез озбиљних синдикалаца, Београд, чији је пуномоћник Никола Николић, адвокат из ..., против туженог Јавног комуналног предузећа „Градско саобраћајно предузеће“ Београд, ради утврђења ништавости дела одлуке, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду Гж 14438/18 од 10.02.2021. године, у седници одржаној 10.11.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду Гж 14438/18 од 10.02.2021. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Београду Гж 14438/18 од 10.02.2021. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 2114/17 од 13.03.2018. године, ставом првим изреке, одбијен је приговор стварне ненадлежности Првог основног суда у Београду. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се утврди ништавост дела Одлуке туженог број ... од 21.12.2016. године под бројем IV у другом ставу текста који гласи: „Синдикални представници могу обављати синдикалне активности у предузећу од 07,00 часова, а најкасније до 20,00 часова само у просторијама које су обезбеђене синдикалној организацији чији су чланови“. Ставом трећим изреке, обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 950,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Београду Гж 14438/18 од 10.02.2021. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и

погрешне примене материјалног права са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној, применом члана 404. Закона о парничном поступку.

Тужени је поднео одговор на ревизију, са предлогом да се ревизија одбије.

Чланом 404. став 1. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/ 11 ... 55/14) прописано је да ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права (посебна ревизија), док је ставом 2. истог члана прописано да о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана, одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/ 11 ... 55/14) Врховни касациони суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, на основу члана 404. ЗПП. О захтеву тужиоца за утврђење ништавости дела одлуке туженог којом се регулишу права и обавезе тужиоца као синдиката код туженог одлучено је уз примену материјалног права које не одступа од праксе изражене у одлукама Врховног касационог суда у којима је одлучено о захтевима са чињеничним стањем као у овој правној ствари, а тиче се примене члана 210. Закона о раду. Због тога у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права. Тужилац уз ревизију није доставио другачије правноснажне или ревизијске судске одлуке које би указивале на другачији закључак. Указивање у ревизији на учињене битне повреде поступка пред другостепеним судом не представља разлог због кога се посебна ревизија може изјавити. Из тих разлога, ни у случају прихватања изузетне дозвољености изјављене ревизије тужиоца не би дошло до другачијег одлучивања и повољнијег исхода спора за тужиоца, па је одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 479. став 6. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Одредбом члана 479. став 6. ЗПП прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба ради утврђења ништавости дела одлуке поднета је дана 08.02.2017. године. Вредност предмета спора је 1.000,00 динара и поступак је вођен по правилима у спору мале вредности.

Како је побијеном другостепеном пресудом одлучено у спору мале вредности, у коме је према члану 479. став 6. ЗПП искључено право на изјављивање ревизије, то ревизија тужиоца није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

Председник већа - судија
Звездана Лутовац, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић